

РЕШЕНИЕ

№ 3740

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9896** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „Опаковка БГ“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. „68“ № 4, представлявано от управителя Н. Г. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0294-000117/05.09.2022 г., издадена от началник сектор кум ОДМВР М., РУ Л., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди, че неправилно е прекратена регистрацията на автомобила, тъй като в случая не са налице материалноправните предпоставки по чл.171, т.2а, б. а ЗДвП. Сочи, че собственикът не е бил наясно, че водачът е бил неправоспособен. На следващо място, твърди, че заповедта е издадена при липса на мотиви и не достатъчни фактически основания. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се представлява.

Ответникът - началник сектор кум ОДМВР М., РУ Л., редовно призован, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СГП – редовно призована, не изпраща процесуален представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 05.09.2022г. в около 12.45 часа в [населено място], обл. М. по [улица]в посока [населено място] връх, е установено че лицето Р. Р. С. от [населено място], с ЕГН: [ЕГН], управлява товарен автомобил „М. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на фирма „Опаковка БГ“ ООД. Проверката установява, че водачът С. е неправооспособен водач.

Като доказателства по делото са представени: АУАН Серия АД № 315408/05.09.2022 г., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0294-000117/05.09.2022 г.; Заповед № 3013-1411/07.06.2017 г. на директора на ОДМВР М. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност- началник сектор, който е от тези, изрично оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по Закона за движението по пътищата със Заповед № 3013-1411/07.06.2017 г. на директора на ОДМВР М., който на основание чл. 165 от ЗДвП е определен да осъществява контрол по ЗДвП, съгласно Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи. Ето защо съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая процесната мярка е наложена на основание чл. 171, ал. 2а, б. „а“ ЗДвП, предложение последно, именно на собственика на автомобила, който е адресат на акта, а горечитираният и приложен по делото АУАН е издаден именно на водача на автомобила. Тези лица, като адресати на издадените актове са участвали в производствата по издаването им и са били уведомени, като актове са връчени надлежно и на двете лица. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, при издаването на оспорената заповед.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за

категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Съгласно чл. 150 от ЗДвП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето Р. С. е управлявало процесното МПС на 05.09.2022 г., собственост на „Опаковка БГ“ ООД без да е правоспособен водач, като на същата дата е съставен и АУАН на водача. В този смисъл неоснователни се явяват и възраженията за липсата и непосочване на законовото основание за издаването на заповедта. В издадената заповед има ясно описание на конкретната хипотеза по чл. 171, ал. 2а, б „а“ ЗДвП, която е осъществена и безспорно установена, при извършената проверка, а именно, че автомобилът, собственост на жалбоподателя е бил управляван от лице, без да е правоспособен водач.

Издаденият АУАН Серия АД № 315408/05.09.2022 г., като официален свидетелстващ документ, удостоверява обстоятелството, че като неправоспособен водач С. е управлявал МПС-то на посочената в актовете дата. В случая по делото липсват и не се представиха доказателства, които да оборят, установеното от контролните органи обстоятелство досежно неправоспособността на водача на процесния автомобил.

Законът предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а от ЗДвП и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, без да е правоспособен водач, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни и други отношения между водача и собственика. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения, че необосновано и неправилно от гледна точка на закона е да бъде наложена мярката на собственика на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП.

Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание

договорните отношения с водача, който от своя страна е предоставил процесното МПС на неспособен водач, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 62-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Опаковка БГ“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. „68“ № 4, представлявано от управителя Н. Г. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0294-000117/05.09.2022 г., издадена от началник сектор кум ОДМВР М., РУ Л., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: